

CALEA MĂNTUIRII

Săptămânal editat de Centrul de Studii Teologice-Istorice și de Prognoză Pastoral-Misionară al Facultății de Teologie Ortodoxă Arad.
Redactor fondator (1935): Preot Ilarion V. Felea. Apare cu binecuvântarea Înaltpreasfințitului Timotei, Arhiepiscopul Aradului

EDITORIAL

„Iată, de acum mă vor fericii toate neamurile” (Luca 1, 48).
Despre cinstirea Maicii Domnului în Islam

Postul și sărbătoarea Adormirii Maicii Domnului ne-au dat prilejul și în acest an să cugetăm, să ne rugăm, să reflectăm la Maica Domnului, acest vas ales al omenirii, care L-a primit în sine pe Fiul lui Dumnezeu făcut om. Este firesc să vorbim despre Maica Domnului din perspectiva teologiei creștine, a referirilor scripturistice sau patristice, dar dincolo de afirmațiile teologiei creștine, Maica Domnului este venerată și într-o altă tradiție religioasă, fapt mai puțin cunoscut creștinilor. Dincolo de granițele Bisericii, Fecioara Maria este prezentă pentru încă aproape un miliard de oameni, care știu, la fel ca și noi, că destinul ei este strâns legat de cel al Fiului său, Iisus Hristos. Este vorba de credincioșii musulmani care o cinstesc pe Maica Domnului ca mamă a Profetului Isa (Iisus), fapt care vine să confirme încă o dată cuvintele Scripturii prin care se atestă cinstirea ei universală: „Iată, de acum mă vor fericii toate neamurile” (Luca 1, 48).

Pentru noi, creștinii, reprezintă o mare bucurie faptul că Maica Domnului se bucură de o înaltă considerație și de privilegii excepționale în cadrul religiei islamice, pentru virtuțile sale fără egal, chiar dacă bucuria ni se poate transforma în tristețe în fața limitelor și negărilor pe care Coranul și islamul, în general, le presupun vis-a-vis de Fecioara Maria și de Fiul său.

Persoana Fecioarei Maria exercită o anumită fascinație asupra întregii lumi musulmane. Venerarea Fecioarei Maria, „Mama lui Iisus”, îi apropie pe creștini de musulmani. Această fascinație e legată de considerația pe care musulmanii o nutresc pentru fiul Fecioarei numit „Isa”, sau Iisus, considerat de către musulmani ca fiind cel mai mare dintre profeți, cel mai important în lanțul de transmitere a Revelației divine, după Muhammad, Profetul islamului.

Musulmanii o desemnează pe Maica Domnului cu apelativul de coranic de „Maryam”, și uneori îi spun și „Sayyida”, nume care înseamnă Doamna, Stăpâna și corespunde apelativelor creștine cu care i ne adresăm.

Atitudinea plină de bunăvoință a musulmanilor față de Fecioara Maria este fructul mării venerații, stime și admirații a lui Muhammad față de Maica Domnului și de la acesta stima respectivă s-a transmis și musulmanilor. Profetul islamului îi rezervă Fecioarei Maria o poziție extraordinară în interiorul Coranului, pe care nu o împarte cu nici o altă femeie, nici chiar cu soția sa Khadija sau cu cea mai iubită fiică a sa: Fatima.

Izvoarele din care Muhammad a obținut informații despre Fecioara Maria sunt aceleași din care a cunoscut câte ceva din creștinism: cele patru Evanghelii canonice, povestirile și legendele din evangheliile apocrife, cum ar fi Protoevanghelia lui Iacob sau Pseudo-Matei și mai ales Evanghelia lui Toma.

Coranul (cartea sfântă a musulmanilor) îi rezervă Maicii Domnului o poziție privilegiată, singulară și vorbește despre ea în termeni respectuoși, s-ar putea spune chiar admirativi. Dintr-un total de 6236 de versete din care este compus Coranul, Maria este prezentă în 70 de versete și în 13 sure; 4 din perioada meccană (610-622): 19, 16-36; 43, 57; 21, 91; 23, 50; și nouă aparținătoare perioadei învățătoarești de la Medina a Profetului (622-632): 2, 87; 4, 156-157 și 171; 33, 7; 57, 6 și 14; 66, 12; 3, 33-37 și 42-51; 5, 17; 46, 72-78 și 110-117; 9, 31. Mai mult decât atât, Sura a XIX-a, de 19 versete este intitulată Sura Mariei și prezintă istoria Fecioarei Maria. Există alte trei sure ce conțin mai multe elemente mariane.

Continuare în pagina 2

Arhid. Caius CUȚARU

PREDICA

Credința puțină și atotputernicia lui Dumnezeu

Duminica a IX-a după Rusalii

„În vremea aceea Iisus a silit pe ucenici să intre în corabie și să treacă înaintea Lui, pe țărnel celălalt, până ce El va da drumul mulțimilor. Iar dând drumul mulțimilor, S-a suit în munte, ca să Se roage singur. Și, făcându-se seară, era singur acolo. Iar corabia era acum la multe stadii departe de pământ, fiind învăluită de valuri, căci vântul era împotriva. Iar la a patra strajă din noapte, a venit la ei Iisus, umblând pe mare. Văzându-L umblând pe mare, ucenicii s-au înspăimântat, zicând că e nălucă și de frică au strigat. Dar El le-a vorbit îndată, zicându-le: Îndrăzniți, Eu sunt; nu vă temeți! Iar Petru, răspunzând, a zis: Doamne, dacă ești Tu, poruncește să vin la Tine pe apă. El i-a zis: Vino. Iar Petru, coborându-se din corabie, a mers pe apă și a venit către Iisus. Dar văzând vântul, s-a temut și, începând să se scufunde, a strigat, zicând: Doamne, scapă-mă! Iar Iisus, întinzând îndată mâna, l-a apucat și a zis: Puțin credinciosule, pentru ce te-ai îndoit? Și suindu-se ei în corabie, s-a potolit vântul. Iar cei din corabie I s-au închinat, zicând: Cu adevărat Tu ești Fiul lui Dumnezeu. Și, trecând dincolo, au venit în pământul Ghenizaretului.” (Matei 14, 22-34)

Credința este prezentă în om ca virtute. Condiția oricărei virtuți, printre care și credința, presupune o dezvoltare, o înmulțire a ei de la stadiul posibilității până la desăvârșirea ei în starea de sfințenie pe care omul o trăiește chiar în exersarea virtuții.

Omul primește de la Dumnezeu credința ca posibilitate. Structural, omul nu poate fi închipuit fără credință. Când vorbim de existența omului, vorbim neapărat de ființarea lui în credință. Însă, el este chemat să trăiască acest dar al credinței în manifestarea libertății, cu propria-i voință. Calea credinței, a dezvoltării acesteia este de fapt calea de la chip la asemănare cu Dumnezeu. Ea poate fi trăită autentic doar dacă omul este în părtășie cu Dumnezeu, dăruitorul credinței. Altminteri, ea cunoaște tot felul de deformări, contrafaceri, precum este ateismul (de altfel, negarea credinței e tot o manifestare a credinței, dar în sens invers, nu în Dumnezeu, ci în afara Lui).

Dacă credința este o putere și lipsa credinței este un nonsens ce este, atun-

ci, puținătatea credinței, pentru care Mântuitorul îl muștră pe Petru, cel care i-a cerut Domnului să-i poruncească să meargă la El pe apă?

Sfântul Ioan Gură de Aur tâlcuiește acest moment al Evangheliei, astfel:

„ – Dar pentru ce Domnul n-a poruncit să înceteze vântul, ci, întinzând mâna, l-a apucat?

- Pentru că era nevoie de credința lui Petru. Când noi nu facem ce trebuie să facem, nici Dumnezeu nu stă alături de noi. Pentru a-i arăta lui Petru că nu furia vântului l-a făcut să se scufunde, ci puținătatea credinței lui, Hristos îi spune: „Puțin credinciosule, pentru ce te-ai îndoit?” Deci, dacă Petru n-ar fi fost slab în credință, ar fi înfruntat cu ușurință vântul. De aceea Hristos îngăduie ca vântul să sufle mai departe și după ce l-a luat de mână, pentru a-i arăta că atunci când credința îi era puternică, vântul nu-l putea vătăma cu nimic.

Continuare în pagina 2

Pr. Radu SCÂNTEIE

Din sumar

- ▶ Mesajul Preafericitului Părinte Daniel, Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române, la Duminica românilor migranți, 21 august 2016
pagina 3
- ▶ Biserica - spital duhovnicesc
pagina 3, Sorin Rada
- ▶ Știri
pagina 4

Despre cinstirea Maicii Domnului în Islam

Urmare din pagina 1

Este vorba despre sura a III-a, numită „A familiei lui Imran”, sura a V-a, numită „A mesei” și sura a XIX-a dedicată ei, despre care am și amintit.

Numele Fecioarei Maria se poate citi de 34 de ori în Coran, dintre care de 24 de ori este asociat cu numele lui Iisus, ceea ce reprezintă o înțelegere corectă a rolului și locului Fecioarei Maria în iconomia mântuirii. Mama și Fiul sunt văzuți într-o optică de reflecție reciprocă care face imposibilă vorbirea despre unul fără a-l aminti și pe celălalt. Fecioara este inserată între mari aleși ai

lui Dumnezeu și, de altfel, este unica femeie menționată cu numele propriu.

Există cinci episoade din viața Sfintei Fecioare relatate de Coran. Este vorba despre Naștere, retragerea în Templu, Bunavestire, Nașterea Domnului și apărarea de calomnie. Este evident faptul că Coranul trece sub tăcere evenimente mariane cunoscute în Noul Testament, cum ar fi vizita la Elisabeta, fuga în Egipt, nunta din Cana Galileii, prezența din timpul vieții publice a lui Iisus sau prezența la picioarele Crucii Domnului și în Biserica ce se naștea (eve-

nimentul Rusaliilor).

Din referirile anterioare ne dăm seama cât de prezentă este persoana Maicii Domnului în tradiția coranică și de faptul că este una din cele mai cinstite personaje scripturistice din tradiția islamică. De aceea, ni se pare a fi aberantă atitudinea unor grupări creștine care îi arată Maicii lui Hristos mai puțină considerație decât îi arată o altă religie chiar. Pe de altă parte, persoana Maica Domnului poate reprezenta un punct important de întâlnire în dialogul interreligios între islam și creștinism.

Credința puțină și atotputernicia lui Dumnezeu

Urmare din pagina 1

Hristos a făcut cu Petru așa cum face o pasăre cu puiul ei, sprijinindu-l cu aripile și aducându-l din nou în cuib, când puiul iese din cuib înainte de vreme și cade”.

Când Mântuitorul pune acest diagnostic de puțin credincios, nu fericește nici o credință așezată, puternică, dar nici nu condamnă o falsificare a credinței ca în cazul fariseilor. Această puțină credință ține de condiția peregrinării omului de la posibilitatea chipului până la puternicia asemănării. În ea se oglindește slăbiciunea firii omeneste, dar faptul că în ea e prezentă posibilitatea revenirii ne arată că iubirea de oameni a lui Dumnezeu acoperă pedagogic nedesăvârșirea puținătății credinței.

Din cuvintele Sfântului Ioan Gură de Aur învățăm că Mântuitorul ne lasă în această măsură de credință puțină ca să ne dăm seama și de faptul că început și temelie a credinței este chiar Dumnezeu, izvorul credinței, dar și de faptul că printr-o credință puternică putem răzbi dincolo de valurile înspăimântătoare ale unei lumi dezlănțuite în necredință, în calea noastră către Dumnezeu.

Credința puțină îl poate duce pe om sub valuri, înecându-se în propria-i viziune despre lume, atunci când consideră suficientă această măsură pentru existența lui frământată, dar tot aceasta poate constitui un moment al salvării din propria suficiență, dacă omul are curajul să strige ca și Petru: „Doamne, scapă-mă!”

Întotdeauna Dumnezeu este lângă noi să ne apuce de mână.

ADMITERE LA FACULTATEA DE TEOLOGIE ORTODOXĂ „ILARION V. FELEA” DIN ARAD

PROGRAMUL DE LICENȚĂ: TEOLOGIE ORTODOXĂ PASTORALĂ (8 SEMESTRE)

Admiterea candidaților se face în două etape, pe baza documentelor cerute de Anexa – Acte necesare admitere (vezi mai jos):

ETAPA 1: Proba eliminatorie

1. Vizita medicală – o comisie formată din doi medici specialiști și duhovnicul facultății va evalua, în ziua stabilită în programul de desfășurare a admiterii, documentele medicale de la dosarul candidatului, la care se adaugă și un interviu care să ateste calitățile psihologico-duhovnicești cerute de reglementările canonice, legislative și regulamentare ale Bisericii Ortodoxe Române. Astfel, fiecare candidat va primi viza *Admis* sau *Respins*, în funcție de cele constatate;
2. Muzică și dicție – o comisie formată din profesorul de muzică bisericească și unul de limba română va evalua, prin interviu, în ziua stabilită în programul de desfășurare a admiterii, calitățile muzicale și dicția candidaților. Astfel, fiecare candidat va primi viza *Admis* sau *Respins*, în funcție de cele constatate.

NOTĂ: Nu vor susține proba eliminatorie de **Muzică și dicție** absolvenții Seminariilor teologice, personalul clerical și cel monahal. Candidații respinși la oricare din probele eliminatorii **nu** pot depune contestații fiind excluși din examen.

ETAPA 2: Proba scrisă

Candidații declarați admiși la cele două probe din etapa 1, vor susține în ziua programată, un examen scris la disciplina **Teologie Dogmatică** (după tematica stabilită de Patriarhia Română – vezi **Anexa: Tematică admitere**).

Calcularea mediei examenului de admitere se va face astfel:

50% nota de la Proba scrisă + **50%** media examenului de bacalaureat = media de admitere.

Ocuparea locurilor scoase la concurs se va face în ordinea descrescătoare a mediei astfel rezultate. Pentru ultimul loc bugetar cât și pentru cel cu taxă (din cifra

de școlarizare aprobată), la medii egale, se va lua în considerare nota obținută la proba scrisă, fiind declarat admis cel cu media cea mai mare.

Programare calendaristică 2016:

Sesiunea I:

Înscrieri: 18 iulie – 28 iulie 2016 la sediul Facultății (str. Academia Teologică nr. 9, tel 0257.285855)

Etapa I (vizita medicală, muzică și dicție) – **29 iulie 2016**

Etapa II (examenul scris la disciplina Teologie Dogmatică, cf. tematicii anunțate) – **30 iulie 2016**

Contestații – 30 iulie 2016

Afișarea rezultatelor finale – 1 august 2016

Sesiunea a II-a

Înscrieri: 2 – 8 septembrie 2016 la sediul Facultății (str. Academia Teologică nr. 9, tel 0257.285855)

Etapa I (vizita medicală, muzică și dicție) – **9 septembrie 2016**

Etapa II (examenul scris la disciplina Teologie Dogmatică cf. tematicii anunțate) – **10 septembrie 2016**

Contestații – 10 septembrie 2016

Afișare rezultatelor finale – 12 septembrie 2016

ANEXA – ACTE NECESARE ADMITERE

Acte studii LICENȚĂ 2016

1. dosar plic;
2. cerere de înscriere tip (de la comisia de înscriere);
3. diploma de bacalaureat sau echivalenta acesteia în original și xerocopie legalizată;
4. foaia matricolă a anilor de liceu în original și copie legalizată;
5. diploma de licență sau echivalenta acesteia în original și copie legalizată, pentru absolvenții de facultate;
6. foaia matricolă a anilor de licență în original și copie legalizată;
7. diplomă de atestat sau echivalenta acesteia în original și copie legalizată, pentru absolvenții Seminariilor Teologice;

8. certificat de naștere în copie legalizată;

9. certificat sau adevăriniță de botez;

10. certificat de căsătorie în copie legalizată – unde este cazul;

11. carte de identitate – copie

12. recomandarea Consiliului parohial (formular tip) din parohia de proveniență a candidatului;

13. binecuvântarea arhierescă, din partea chiriarhului locului din eparhia de unde provine candidatul;

14. adevăriniță medicală – tip – apt pentru înscrierea la facultate

15. aviz psihologic de la un cabinet de specialitate;

16. 4 poze tip buletin color;

17. taxa de înscriere: 80 lei;

18. adevăriniță de la locul de muncă pentru cântăreți, preoți sau monahi.

TEMATICA EXAMENULUI DE ADMITERE ÎN FACULTĂȚILE DE TEOLOGIE ORTODOXĂ 2016

SPECIALIZAREA TEOLOGIE ORTODOXĂ PASTORALĂ

1. Sfânta Scriptură și Sfânta Tradiție. Raportul dintre ele.
2. Despre Sfânta Treime: temeuri bibice și contribuții patristice la definirea acestei dogme;
3. Crearea lumii văzute. Crearea omului.
4. Starea primordială a omului. Chip și asemănare.
5. Unirea ipostatică și consecințele ei.
6. Răscumpărarea și aspectele ei.
7. Mântuirea subiectivă.
8. Biserica, întemeierea, constituția și însușirile ei.
9. Sfintele Taine, considerații generale și particulare.
10. Sfânta Euharistie: caracterul de taină și cel de jertfă.

Bibliografie:

Pr. prof. dr. Isidor TODORAN, Arhid. prof. dr. Ioan ZAGREAN, *Teologia Dogmatică* (manual pentru Seminariile Teologice), Ed. Institutului Biblic și de Misiune al Bisericii Ortodoxe Române, București, 1991 și edițiile următoare (Cluj și Galați).

Mesajul Preafericitului Părinte Daniel, Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române, la Duminica românilor migranți, 21 august 2016

tos, prin cuvintele: „Lăsați copiii să vină la Mine” (Marcu 10, 14), și de Sfinții Săi Apostoli, ca fiind o permanentă sporire duhovnicească: „Creșteți în har și în cunoașterea Domnului nostru și Mântuitorului Iisus Hristos” (2 Petru 3, 18).

Principalele provocări ale societății contemporane sunt abandonul școlar, destrămarea familiilor, sărăcia, șomajul, delincvența și violența juvenilă, nesiguranta zilei, incertitudinea viitorului, precum și plecarea părinților la muncă în străinătate, acestea având un impact major la accentuarea crizei educației în școală și în familie, atât pentru românii din țară, cât și pentru cei stabiliți vremelnic sau definitiv în alte părți ale lumii.

De aceea, educația religioasă a tineretului creștin ortodox reprezintă una dintre prioritățile misionar-pastorale la nivelul parohiilor din țară și din străinătate. În acest sens, în calitate de părinți suflați, preoții trebuie să poarte o grijă mai mare pentru creșterea spirituală a copiilor și tinerilor, întrucât fiecare tânăr are o dorință puternică în a se dăruși și, în același timp, a primi iubirea altora pentru a da astfel sens vieții sale proprii. Adeseori, sunt tineri

care trăiesc temeri, dezamăgiri, lipsa afecțiunii și a încrederii în semenii lor, ceea ce face comunicarea dificilă cu părinții, cu îndrumătorii și chiar cu ei înșiși. Dar, ceea ce este mai important este faptul că tinerii sunt însetați de autenticitate și de esențial, fiind în căutarea unei îndrumări spirituale care să-i poată învăța să trăiască în comuniune de iubire și să dea un sens vieții lor prezente și viitoare, pentru că ei reprezintă nu doar viitorul Bisericii, ci și prezentul dinamic și creativ la nivel local și mondial (Mesajul Sfântului și Marelui Sinod al Bisericii Ortodoxe, Creta, 16-26 iunie 2016, & 11).

În același timp, părinții copiilor și ai tinerilor trebuie să înțeleagă necesitatea intensificării cooperării dintre Familie, Biserică și Școală, astfel încât educația religioasă primită acasă să fie consolidată în mod complementar prin educația acestora în Școală și în Biserică.

De aceea, adresăm un îndemn părintesc preoților și credincioșilor ortodocși români din țară și din străinătate să cultive în copii și tineri duhul prieteniei și al comuniunii frățești, dragostea de

Biserică și de neam, precum și solidaritatea cu oamenii aflați în dificultate. În acest sens, familia are un rol esențial în stabilirea reperelor valorice ale copiilor, ceea ce familie compusă din bărbat, femeie și copii, ce reprezintă spațiul intim cel mai de preț pentru cultivarea iubirii conjugale, a iubirii părintești, a iubirii filiale și a iubirii frățești.

Totodată, ne exprimăm speranța că, într-un viitor nu foarte îndepărtat, vor exista suficiente condiții economice și sociale în țara noastră pentru ca mulți dintre românii aflați în afara granițelor țării să revină acasă contribuind astfel, prin experiența benefică acumulată în străinătate, la prosperitatea spirituală și materială a României.

Ne rugăm Milostivului Dumnezeu să dăruiască tuturor românilor pace și sănătate, bucurie și mântuire, să-i ocrotească de tot răul și să-i ajute în toată fapta cea bună, spre bucuria Bisericii și a poporului.

Cu prețuire, binecuvântare și dragoste în Hristos Domnul,

† DANIEL
Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române

Biserica - spital duhovnicesc

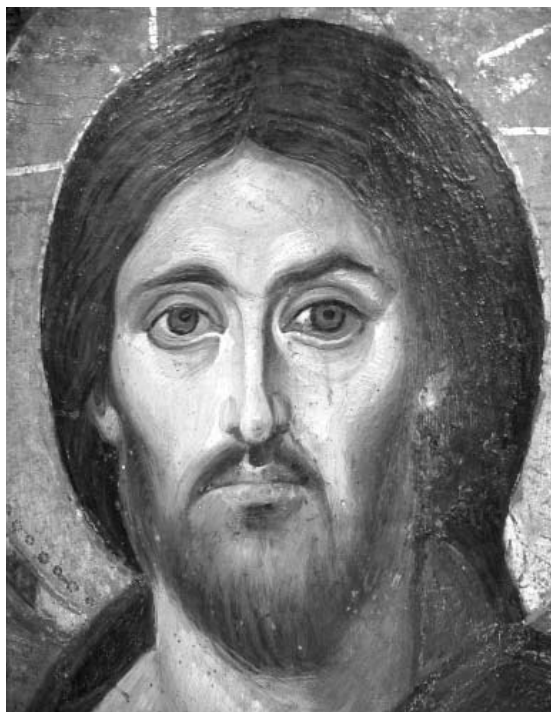
Eclesiologia ortodoxă nu vorbește de o Biserică în afara lumii sau străină de lume. Mântuitorul Hristos a întemeiat Biserica Sa aici pe pământ, cu scump Sângele Său și aceasta s-a ridicat și s-a dezvoltat pe temelii apostolice ca stâlp al adevărului, la porunca Domnului: *Propovăduiți Evanghelia la toată făptura.*

Mântuirea credincioșilor se realizează în Biserică, iar primul mijloc de mântuire este harul divin acordat credincioșilor prin Sfintele Taine. Dar Biserica, în tot decursul istoriei sale, a constituit o mărturie a iubirii lui Dumnezeu pentru oameni. Rostul Bisericii este acela de organ al mântuirii, iar mântuirea nu este egoism și nici separatism pentru că Întemeietorul ei a cuprins totul în dragostea și jertfa Sa. Participarea noastră ca și creștini la formele vieții de comunitate a oamenilor de azi trebuie să o socotim cu atât mai folositoare, cu cât nu se poate realiza deplin ca om, decât într-o comunitate în care se trăiesc toate problemele contemporane de existență.

Omul întreg are nevoie să fie mântuit, să fie eliberat de păcat, de boala firii lui, și să fie îndumnezeit. Iar aceasta se face prin încreștinarea vieții lui spirituale și sociale, prin integrarea omului în harul lui Dumnezeu.

Biserica este centrul sau organul prin care se transmite lumii, adică credincioșilor, acțiunea mântuitoare a Domnului Hristos. Este centrul de viață făcător al mântuirii, Hristos cel prelungit peste veacuri și continuându-și acțiunea în societatea credincioșilor

În zilele noastre, un ortodox, ar putea foarte ușor să caracterizeze Biserica ca fiind o școală de medicină, fiindcă ea este un spațiu spiritual, unde sunt vindecați oamenii bolnavi duhovnicește. Și nu-i vindecă prin magie sau prin anumite rugăciuni, ci printr-o anumită metodă care a fost experimentată de mulți sfinți. Această metodă a devenit un veritabil demers științific, pentru că mii sau chiar milioane de oameni și-au găsit prin ea sănătatea sufletească, echilibrul

duhovnicesc, care nu este altceva decât întoarcerea omului la acel spațiu, la acel mod de viață, la acea demnitate pe care o avusese în momentul creării sale de către Dumnezeu, atunci când avea posibilitatea îndumnezeirii.

Am menționat că Biserica poate fi clasificată, din punct de vedere ortodox, ca aparținând tărâmului medicinei, căci, într-adevăr, la acest spital duhovnicesc, nu omul este doctor, ci Însuși Dumnezeu, Care slujește, îngrijește oamenii bolnavi prin intermediul sfinților Săi, care au experimentat această metodă terapeutică. Credinciosul se integrează în viața Bisericii ca să se vindece de boala inimii lui, reorientându-l și făcându-l templu al Duhului Sfânt

Chemarea Bisericii este pentru mântuirea oamenilor. Faptele creștinilor trebuie să arate puterea înnoitoare adusă de Hristos și de Evanghelia Sa, ca să se împlinească voia lui Dumnezeu pe pământ ca și în cer.

Sorin RADA

Să te simți neconținut în prezența lui Dumnezeu!

Străduiește-te să te simți neconținut în prezența Lui, căci este de față și nu este greu să-I simțim prezența, numai să avem inimă curată, credință și dragoste. O bătrână simplă spunea duhovnicului său: „Eu, părinte, sunt femeie proastă, fără știință de carte, dar îmi fac treburile mele ca înainteai lui Dumnezeu. Când spăl rufele zic: Doamne, spală sufletul meu de păcate cum spăl și eu rufele acestea, ca să-Ți plac și eu Ție, cum îmi plac mie lenjeriile albe și curate. Când mătur prin casă, iară zic: Mătură Doamne, din sufletul meu gunoarele păcatelor, ca să-Ți plac și eu Ție, cum îmi place mie casa frumos măturată. Și așa zic la toate cele ce fac”.

De aceea și monahii aghioriți se împotrivesc cu tărie ca să nu li se „modernizeze” Muntele, pentru că pe cărările lungi și anevoioase ei nu merg singuri, ci împreună cu Domnul și Stăpânul, Prea Dulcele Iisus, cu Care se întrețin în tainice convorbiri, pe care n-ar vrea să le termine niciodată. Iar în chiliuțele sărace de pe râpele inaccesibile ale Athosului, adesea târziu în miez de noapte, primesc pe Marele Oaspete, pe Hristos... !

(Ieromonah Petroniu Tănase, *Chemarea Sfintei Ortodoxii*, Editura Bizantină, București, 2006, p. 113)

Visarea cu ochii deschiși și plângerea de milă fac parte din drumul spre depresie

Nu e nevoie să mai spunem că tânărul trebuie să se păzească a nu cădea în această cumplită strâmtoare. Nu călca pe acest drum! Alungă semnele care îl vestesc – tristețea aceea fără sens și simțământul de singurătate. Împotrivesc-te fățiș. Dacă te-ai întristat, nu te lăsa în voia visurilor, ci îndreaptă-ți atenția asupra vreunui lucru de seamă și va trece.

Dacă ți s-a făcut milă de tine, sau te gândești cât de bun ești, grăbește a te dezmetic și alungă toanele acestea cu o anume severitate și hotărâre față de tine însuși, limpezindu-ți mai cu seamă gândul sănătos al ușurătății celor ce-ți trec prin minte. O smerire sau o micșorare de sine, voită ori întâmplătoare, în acest caz ar fi ca apa turnată peste foc.

(Sfântul Teofan Zăvorățul, *Calea spre mântuire*, traducere de Bogdan Părăială, Editura Bunavestire, Bacău, 1999, p. 78)

ȘTIRI

Sfinții Martiri Brâncoveni, sărbătoriți de arădeni

Marti, 16 august 2016, în ziua pomenirii Sfinților Martiri Brâncoveni credincioșii din parohia Arad-Subcetate, Protopopiatul Arad, și-au sărbătorit hramul bisericii cu bucuria de a-l avea ca oaspete pe Întâistătătorul Arhiepiscopiei Aradului, Înaltpreasfințitul Părinte Timotei care a săvârșit Sfânta Liturghie înconjurat de un sobor de preoți. Chiriarhul arădean a fost întâmpinat de preotul paroh Radomir Stoica și de credincioșii prezenți cu sentimente de fiască dragoste.

Cuvântul de învățătură al Înaltpreasfinției Sale a fost pus sub titlul „Marginalii la un Sinaxar”, adică comentarii asupra unor momente semnificative din viața familiei brâncovenilor, ce pun în lumină noblețea sufletului membrilor ei mai ales prin jertfelnicia pentru Biserică și patrie. Între acestea, cele consemnate de creațiile literare, artistice și muzicale, reprezentativă fiind, ca documentare, candela de la mormântul domnitorului din biserica Sfântul Gheorghe Nou din capitală, donată de doamna Maria Brâncoveanu, spre pomenire veșnică.

În numele tuturor celor prezenți, părintele paroh a mulțumit Înalțului Ierarh pentru prezență.

Parohia ortodoxă română Sfinții Martiri Brâncoveni din cartierul arădean Subcetate s-a înființat în anul 2004, părintele Radomir Stoica, la vremea aceea duhovnicul Seminarului Teologic Ortodox din Arad, fiind numit preot paroh. În primii ani s-a slujit Sfânta Liturghie și celelalte slujbe într-un paraclis improvizat, iar în primăvara anului 2010, prin osteneala enoriașilor și a altor credincioși, s-a început construirea noului lăcaș de cult, o biserică de lemn, finalizată în același an și sfințită de hram, de către ÎPS Timotei.

Maica Domnului cinstită la Mănăstirea Hodoș-Bodrog

Slujba de Priveghere

Încă din ajunul praznicului, mii de credincioși din tot cuprinsul Banatului și a Câmpiei arădene, și-au îndreptat pașii spre străvechea Mănăstire Hodoș-Bodrog, pentru a se ruga la icoana făcătoare de minuni a Maicii Domnului cu Pruncul, continuând o tradiție sacră a înaintașilor lor. Aici, Înaltpreasfințitul Părinte Timotei, Arhiepiscopul Aradului, potrivit obiceiului îndătinat, a fost întâmpinat de obștea monahală, în frunte cu Preacuviosul Protos. Grigorie Timiș, starețul mănăstirii și de miile de pelerini. La paraclisul de vară, înconjurat de soborul de slujitori, Chiriarhul a oficiat slujba de Priveghere.

În cadrul cuvântului de învățătură cu titlul „Nume universal” Chiriarhul face referire la istoria aproape milenară a mănăstirii, ca parte din cea a monumentelor din țară, legate de numele Maicii Domnului, subliniind importanța consecvenței poporului român în păstrarea adevăratelor tradiții creștine, Preasfânta Născătoare de Dumnezeu ocupând locul de preacinstire pe care

i-l acordă Biserica. Făcând legătură între Sărbătoarea Adormirii Maicii Domnului și cea a zilei marine a insistat asupra numelui dat Preasfintei Fecioare Maria ca „stea a mării”, având în vedere, potrivit imnului bisericesc „că pe marea vieții involburată de ispite”, Ea este călăuzitoare spre limanul de nădejde mântuitoare prin tot ce fiecare creștin și obștea întregă se străduiește să împlinească pentru mai binele tuturor și slava lui Dumnezeu.

Procesiunea „Drumul Crucii”

După aceasta, miile de credincioși, cu Întâistătătorul Eparhiei Aradului în fruntea soborului, au pornit la Procesiunea „Drumul Crucii”, care se face de decenii întregi, din evlavia credincioșilor care veneau la Sfânta Mănăstire în aceste zile de hram și care doreau să-și intensifice osteneala și jertfa lor închinată Maicii Domnului, an de an. Pe „Drumul Crucii” au rostit cuvinte de învățătură și zidire sufletească părintele Teofan Mada, vicar-administrativ, părintele Teodor Vid, consilier administrativ-bisericesc și părintele Iustin Popovici, consilier cultural la Centrul Eparhial. Slujbele sfinte s-au desfășurat pe tot parcursul nopții, săvârșindu-se slujba Prohodului Maicii Domnului, Taina Sfântului Maslu, Sfințirea Apei, Sfânta Liturghie, acatiste și alte rugăciuni închinare Maicii Domnului.

Sfânta Liturghie Arhierescă în ziua de praznic

În ziua praznicului, Înaltpreasfințitul Arhiepiscop Timotei a oficiat Sfânta Liturghie Arhierescă la Mănăstirea Hodoș-Bodrog înconjurat de un ales sobor de ieromonahi și preoți de la parohiile învecinate. Cuvântul de învățătură al Chiriarhului arădean a fost pus sub titlul „Masa Pâinii vieții” (cf.citirilor scripturistice ale praznicului), în care a aprofundat legătura dintre înmulțirea pâinilor de către Mântuitorul și locul pe care Maica Domnului îl are în istoria mântuirii. Ca Maică a Domnului, Ea devine și Maică a Bisericii, al cărui Cap este El și din al cărui Trup toți creștinii fac parte într-o adevărată comuniune spre împărtășirea Sfintelor Taine cu bogate roade pentru viața de toate zilele. Astfel, Preasfânta Născătoare de Dumnezeu este masa în jurul căreia credincioșii primesc „pâinea cea cerească și paharul vieții”, a subliniat Înaltpreasfinția Sa. Numeroși credincioși s-au spovedit și împărtășit cu Trupul și Sângele lui Hristos.

La finalul sfinte slujbe, părintele ieromonah Macarie Deleu, viețuitor în această Sfântă Mănăstire, a fost hirotesit de către Înaltpreasfințitul Părinte Timotei, întru protosinghel. Părintele stareț protos. Grigorie Timiș a mulțumit Chiriarhului pentru toată purtarea de grijă pe care o arată față de obștea sfinte mănăstiri și pentru faptul că în fiecare an poposește în mijlocul obștii și a pelerinilor veniți în număr atât de mare la acest praznic. După Sfânta Liturghie toți credincioșii au participat la o agapă oferită în trapeza mănăstirii.

Bindecuvântare de lucrări și Cerc pastoral – misionar în Parohia Firiteaz

În după masa zilei de praznic a Adormirii Maicii Domnului, Înaltpreasfințitul Părinte Timotei, Arhiepiscopul Aradului, a poposit în Parohia Firiteaz, Protopopiatul Arad, dând răspuns invitației părintelui paroh Vlad –

Sergiu Sandu și continuând o tradiție de ani de zile. Cu acest prilej, Înaltpreasfinția Sa a binecuvântat lucrările de renovare care s-au făcut la exteriorul bisericii parohiale, după care a săvârșit slujba Vecerniei și înconjurul bisericii, în fruntea unui sobor de preoți.

În cadrul acestui eveniment, a avut loc și întrunirea preoților aparținători cercului pastoral misionar numărul 5 „Vinga”, coordonat din încredințarea Înaltpreasfințitului Părinte Arhiepiscop Timotei, de către părintele Horia Ștefan de la Parohia Secusigiu.

Din sobor au făcut parte și preacuviosul părinte Iustin Popovici, consilier cultural al Arhiepiscopiei Aradului, părintele Pompiliu Gavra, directorul Seminarului Teologic Ortodox din Arad și părintele Arhid. Tiberiu Ardelean, cadru didactic la Facultatea de Teologie din Arad.

După terminarea Vecerniei, Înaltpreasfințitul Părinte Arhiepiscop Timotei l-a hirotesit pe părintele paroh într-un sachelar, ca semn de prețuire și recunoaștere pentru eforturile depuse în vederea înfrumusețării bisericii parohiale. După aceasta, părintele Silviu – Raul Pele de la parohia Cruceni, a prezentat referatul cu titlul „Maica Domnului – modelul femeii creștine”, în cadrul căruia a pus în evidență rolul pe care trebuie să și-l asume femeia în lume, luând-o ca model pe Maica lui Dumnezeu.

La sfârșitul acestei prezentări, Înaltpreasfințitul Părinte Timotei a rostit cuvântul de învățătură, făcând apel la referatul prezentat în cadrul Cercului pastoral – misionar, făcând legătura dintre praznicul Adormirii Maicii Domnului și cel al pomenirii Sfinților Martiri Brâncoveni, subliniind faptul că în credința poporului nostru valorile religioase au primat în trăirea obișnuită a credincioșilor. Legea românească a însemnat unitatea dintre cea bisericească și cea a pământului patriei.

La sfârșit, Părintele paroh Vlad – Sergiu Sandu a mulțumit Chiriarhului pentru popasul duhovnicesc în mijlocul credincioșilor pe care-i păstorește și pentru distincția acordată, oferindu-i acestuia o icoană pictată cu chipul Maicii Domnului, ocrotitoarea bisericii. De asemenea, a mulțumit tuturor celor care l-au sprijinit în această perioadă de un an și jumătate de când păstorește această parohie.

Maica Domnului sărbătorită la Catedrala Veche din Arad

Marele praznic al Adormirii Maicii Domnului a fost sărbătorit și în sânul comunității Parohiei Arad-Centru, cu o solemnitate deosebită și cu emoție sfântă așa cum se cuvine a cinsti pe Născătoarea de Dumnezeu, nădejdea noastră a tuturor.

În seara zile de 14 august, în biserica catedrală a avut loc slujba privegherii de praznic. La ora 18 s-a oficiat Slujba Vecerniei cu Litie, iar în continuare Taina Sfântului Maslu. A urmat un cuvânt de învățătură rostit de Preacucernicul Părinte Flavius Petcuț, Protopop al Aradului. După aceste două slujbe s-a săvârșit prima parte a Utreniei, iar în continuare s-a cântat Prohodul Maicii Domnului. Slujba privegherii s-a încheiat prin înconjurarea bisericii, cu icoana Adormirii și cu moaștele Sfântului Ioan Botezătorul, aflate în vistieria Catedralei Vechi.

În dimineața zilei de praznic, la ora 9, s-a oficiat a doua parte a Utreniei, iar în continuare, Dumnezeiasca Liturghie, urmând ca seara să fie săvârșit Acatistul Adormirii Maicii Domnului. Luminata sărbătoare a Adormirii Maicii Domnului a adunat mulțime de credincioși, dornici să fie mai aproape de Dumnezeu și să simtă ocrotirea Maicii Sfinte.

(Știrile au fost preluate de pe site-urile episcopiaradului.ro și basilica.ro)

COMITETUL DE REDACȚIE

Președinte de onoare: ÎPS. Dr. TIMOTEI SEVICIU, Arhiepiscop al Aradului
 Redactori coordonatori: Pr. IOAN TULCAN, Pr. CONSTANTIN RUS
 Secretari de redacție: Pr. ADRIAN MURG, Diac. CAIUS CUȚĂRU,
 Pr. CRISTINEL IOJA
 Administrație: Pr. FILIP ALBU, Pr. LUCIAN FARCAȘIU

Articolele și corespondența se trimit pe adresa redacției:

Str. Academia Teologică, nr. 9, Arad
Tel/Fax: 0257-285.855, calea_mantuirii@yahoo.com
Tipărit la Poudique srl Arad.
ISSN: 1582-1951; Preț: 1 leu
Costul unui abonament este de 50 lei anual.